

Dosarul nr. 3ra-914/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (N.Mazur)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V.Mihaila, V.Sîrbu, A.Minciuna)

DECIZIE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru

examinând recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Andrușca împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție, încasarea despăgubirii pentru lipsa forțată de la serviciu, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Ruslan Andrușca, a fost casată hotărârea din 21 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 02 ianuarie 2017, Ruslan Andrușca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție, încasarea despăgubirii pentru lipsa forțată de la serviciu, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 04 noiembrie 2016, aproximativ la ora 21:30, în timp ce se deplasa împreună cu vecinul său, Veaceslav Iliev spre domiciliu, în preajma str.XXXXX a observat că drumul public este blocat, iar persoane necunoscute efectuau lucrări samavolnice de conectare la rețeaua publică de canalizare, care încă nu era dată în exploatare, lucrări ce au constat în săparea unei fântâni separate

chiar în mijlocul drumului public, în condițiile în care la o depărtare de cel mult 2 metri de aceasta există o altă fântână, care a fost executată conform proiectului.

A relatat că pietrișul și alte resturi ale lucrărilor indicate erau aruncate pe marginea drumului de către muncitorii angajați de către Andrei Afanasii și Tamara Badan. Având în vedere că, locuiește în imediata apropiere a locului în care se efectuau lucrări ilegale de conectare la rețeaua publică de canalizare, care încă nu era dată în exploatare, iar consecințele acestor acțiuni ilegale pot să se reflecte negativ inclusiv asupra domiciliului său, precum și cel al vecinului Veaceslav Iliev, în legătură cu sesizarea încălcărilor menționate, a fost apelat serviciul 902, fiind solicitată prezența unui echipaj de poliție pentru constatarea încălcărilor depistate.

A declarat că, întrucât vecina Tamara Badan este o persoană conflictuală și agresivă, a decis să înregistreze circumstanțele respective cu telefonul mobil personal pentru a evita eventualele insinuări din partea acesteia.

În continuarea a notat că într-un moment s-a apropiat Tamara Badan, care dând dovadă de cinism și obrăznicie deosebită, a început să-i înjure și să-i numească cu cuvinte necenzurate.

Reclamantul a subliniat că, fiind în așteptarea poliției, la un moment dat Tamara Badan, având un comportament huliganic și plină de furie, fiind indignată de faptul că a fost chemată poliția la fața locului, după ce i-a adresat mai multe înjurături, s-a repezit spre acesta și a încercat să-i sustragă telefonul mobil, lovindu-l peste mâini, situație care s-a soldat cu deteriorarea telefonului mobil.

În scop de apărare, pentru a evita alte lovituri din parte Tamarei Badan, precum și a rudelor acesteia și a persoanelor angajate ilegal, care erau agresivi și despre care nu cunoștea cine și de unde sunt a îndepărtat-o de la el, împingând-o în scopul curmării agresiunii din partea Tamarei Badan, însă, imediat, din spate s-au apropiat câteva persoane de gen masculin, care i-au aplicat mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului, iar Tamara Badan cu o lopată din fier l-a lovit peste brațul drept, rupând coada de lemn.

Pentru a respinge atacul, Ruslan Andrușca a afirmat că a fost nevoit să întreprindă măsuri de auto-apărare, în ajutor venind și Veaceslav Iliev, pentru a-l „calma” pe Igor Badan.

A menționat că în rezultatul acestui conflict, a fost efectuată o anchetă de serviciu care s-a soldat cu emiterea Ordinul Inspectoratului General de Poliție al MAI nr. 622 ef. din 02 decembrie 2016, prin care i s-a aplicat sancțiunea disciplinară concedierea din Poliție.

Temei de drept pentru sancționare au fost invocate prevederile Legii cu privire la activitatea poliției și a statutului polițistului și anume: art. 24 alin. (4) potrivit căruia polițistul are obligația, indiferent dacă e sau nu în serviciu să reacționeze la încălcările Legii; art. 26 alin. (1) lit. a), desfășurarea activității în sprijinul comunității și manifestarea unei atitudini ferme față de cei ce încalcă Legea; art. 28 alin. (1) lit. g), potrivit căruia polițistului îi este interzis să abuzeze de calitatea sa oficială și pct. 6 lit. j) și 1) din Codul de etică și deontologie al polițistului, pct. 36 subpct. 4) și 5) din statutul disciplinar al polițistului.

Reclamantul a relatat că temei de fapt pentru a fi sancționat i s-a imputat că ar fi aplicat fără temei violența fizică împotriva persoanelor, care de fapt l-au agresat în legătură cu chemarea poliției pentru a curma acțiunile ilegale de blocare a drumului și de conectare neautorizată la sistemul public de canalizare, faptă prevăzută de art. 170 Cod contravențional.

A apreciat reclamantul că, ordinul nominalizat este unul ilegal, respectiv necesar de a fi anulat, deoarece are la bază circumstanțe de fapt contrare celor ce au avut loc în realitate.

Mai mult ca atât, a afirmat că deși nu era în serviciu, statutul de polițist îl obliga ca, în cazul depistării încălcărilor ordinii publice, indiferent dacă se comite o infracțiune sau o contravenție, să întreprindă măsuri pentru a curma încălcarea respectivă și să anunțe cea mai apropiată unitate de gardă, ceea ce în realitate a și făcut.

A relatat că deși ancheta de serviciu a fost efectuată de către Serviciul protecție internă și anticorupție a Ministerului Afacerilor Interne, consideră că protecție nu i s-a oferit ca rezultat al agresării unui polițist de către niște persoane, care efectuau lucrări ilegale în spațiul public și care pot afecta interesele întregii comunități.

Astfel, a susținut că de la momentul inițierii acestei anchete s-a urmărit doar scopul de a-l concedia, deși nu a încălcat Legea, ci și-a îndeplinit obligațiunile de cetățean și cele de polițist de a curma acțiunile ilegale ale delicvenților și de a înregistra, în mod corespunzător, încălcarea de către acestea a ordinii publice.

A explicat că conflictul care a generat în aplicarea față de el a violenței fizice, nu a fost provocat de el, ci de persoanele care au inițiat lucrările ilegale de conectare la rețeaua publică de canalizare, care l-au agresat exclusiv pentru faptul că și-a îndeplinit corespunzător obligațiunile de cetățean și de polițist, acțiunile lor violente fiind caracterizate printr-un cinism și obrăznicie exagerată, deoarece au încercat de a-i sustrage telefonul său pentru a nu înregistra acțiunile lor ilegale.

În aceeași ordine de idei, reclamantul a punctat că, în situația descrisă, s-a conformat cerințelor legale, iar normele de drept invocate în susținerea sancțiunii aplicate au fost indicate formal, fără a fi relevante speței, iar, acțiunile sale au fost întreprinse în stare de legitimă apărare.

A solicitat reclamantul recunoașterea ilegală și anularea ordinului Inspectoratului General de Poliție nr. 622 ef. din 02 decembrie 2016 de sancționare a colaboratorului de poliție Ruslan Andrușca cu concedierea din Poliție; restabilirea în funcția deținută la momentul concedierii ilegale; încasarea din contul pârâtului a despăgubirii pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, în mărime de 82124,46 de lei, prejudiciul moral în mărimea echivalentului a două salarii de funcție și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea din 21 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca neîntemeiată acțiunea.

Prin decizia din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ruslan Andrușca și s-a menținut hotărârea din 21 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 19 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție s- a admis recursul declarat de Ruslan Andrușca, s-a casat integral decizia din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Andrușca împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție, încasarea despăgubirii pentru lipsa forțată de la serviciu, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 22 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Andrușca Ruslan ca fiind întemeiat. S-a casat integral hotărârea din 21 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Andrușca către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție, încasarea despăgubirii pentru lipsa forțată de la serviciu, prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată. S-a anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 622 ef din 02 decembrie 2016 cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Sectorului de Poliție nr.4 (Rezeni) al Inspectoratului de politie Ialoveni al IGP, maior de poliție Andrușca Ruslan Mihai. S-a restabilit maiorul de poliție Andrușca Ruslan în funcția de șef al Sectorului de Poliției nr.4 (Rezeni) al Inspectoratului de politie Ialoveni al IGP. S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Andrușca Ruslan salariul mediu pentru absența forțată de la muncă, începând cu 03 decembrie 2016 pînă la 22 mai 2019. S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Andrușca Ruslan prejudiciul moral în mărimea unui salariu mediu al acestuia, precum și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 000 lei. În rest, cerințele privind repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de asistență juridică s-au respins, ca nefondate.

Decizia în partea ce ține de restabilirea maiorul de poliție Andrușca Ruslan în funcția de șef al Sectorului de Poliției nr.4 (Rezeni) al Inspectoratului de politie Ialoveni al IGP și încasarea salariul mediu pentru absența forțată de la muncă se execută imediat.

La 31 mai 2019 Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a depus recurs nemotivat, iar la 11 iunie 2019 a depus recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe pe care o consideră întemeiată și legală.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel la emiterea deciziei a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material, concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele real existente în cauză, iar probele administrate la dosar au fost apreciate în mod arbitrar.

A menționat că instanța de apel a dat o apreciere eronată doar a răspunderii penale și nicidecum a răspunderii disciplinare pe care polițistul Andrușca Ruslan o poartă distinct de celelalte forme de răspundere. Disciplina muncii polițistului se referă

la respectarea atât a normelor care stabilesc obligațiile specifice funcției sau postului pe care îl ocupă polițistul, cât și a normelor generale de comportament la serviciu și în cadrul comunității.

Totodată, instanța de apel urma să rețină că oportunitatea și incontestabilitatea normei, potrivit căreia aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă, este evidentă, în special în baza raționamentului că, datorită scopului lor diferit, angajarea unei forme de răspundere nu exclude și angajarea celeilalte.

Una dintre formele răspunderii juridice, personale și directe, a polițistului este răspunderea disciplinară, care derivă din obligația de fidelitate a acestuia față de rolul și funcția sa, precum și din exigența pe care trebuie să o dovedească în îndeplinirea obligațiilor față de cetățeni și față de stat.

S-a menționat că instanța de apel a ignorat faptul că legiuitorul a stabilit diferite tipuri de răspundere în funcție de natura încălcărilor comise, astfel, răspunderea disciplinară survine pentru încălcarea disciplinei muncii, pe când răspunderea penală se consideră condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

S-a indicat în recurs că conform reglementărilor pct.65 din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.502 din 09.07.2013 (în vigoare la momentul aplicării sancțiunii disciplinare), aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă.

Prin urmare, consideră recurentul că instanța de fond corect a stabilit prin prisma normei precitate, că răspunderea disciplinară este independentă de cea penală, contravențională sau civilă, respectiv, aplicarea sancțiunii disciplinare nu poate fi condiționată de atragerea la răspunderea penală a salariatului Andrușca Ruslan.

Sancțiunile disciplinare mai aspre se aplică pentru abaterile disciplinare grave sau repetate comise în exercițiul funcției sau în grup. Concedierea din cadrul Poliției este o măsură disciplinară extremă și se aplică pentru încălcări sistematice a disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei abateri disciplinare grave.

S-a mai declarat în recurs că norma alin.(8) al art.55 din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat) statuează că aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă, precizându-se că aplicabilitatea normei invocate intervine în cazul în care polițistului i se incriminează abateri disciplinare pentru fapte susceptibile și de răspundere penală, contravențională sau civilă.

Prin urmare, se constată că instanța de apel a confundat regimul juridic al exercițiului de încetare a serviciului în Poliție reglementat de art.47 alin.(l) lit.k) (pentru comiterea unei încălcări grave) și lit.n) același alineat care prevede că încetarea activității în poliție poate avea loc în legătură cu condamnarea în baza sentinței judecătorești definitive.

În această ordine de idei, instanța de apel, prin decizia recurată a ignorat în totalitate dezideratul legal potrivit căruia polițiștii poartă răspundere în conformitate cu legislația și cu Statutul disciplinar al polițistului, aprobat de Guvern.

Instanța de apel nu a luat în considerare că angajatorul este în drept să aplice sancțiuni disciplinare sub formă de concediere față de angajații săi cu toate că nu a fost pronunțată o sentință de condamnare în privința acestuia.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și a menține hotărârea primei instanțe din următoarele considerente.

Actele cauzei denotă că maiorul de poliție Andrușca Ruslan a fost sancționat disciplinar cu concedierea din poliție pentru încălcarea prevederilor art.24 alin. (4), art.26 alin.(1) lit.a), art. 28 alin.(1) lit.g) din Legea nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, pct.6 lit.j) și 1) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.481 din 10.05.2006 (în vigoare la data aplicării sancțiunii disciplinare), manifestate prin comportament impropriu statutului de polițist, aplicarea forței fizice la 04.11.2016 față de Badan Tamara, Afanasii Andrei și Badan Igor, neântreprinderea măsurilor posibile pentru prevenirea și curmarea acțiunilor ilegale ale altor persoane, în temeiul art.47 alin.(1) lit.k) (pentru comiterea unei fapte grave) din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

Astfel, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 622 ef. din 02 decembrie 2016 Ruslan Andrușca a fost sancționat disciplinar cu concedierea din poliție.

La 02 ianuarie 2017, Ruslan Andrușca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție, încasarea despăgubirii pentru lipsa forțată de la serviciu, prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a ajuns la concluzia respingerii acțiunii ca neîntemeiată.

Instanța de apel judecând cauza în ordine de apel a admis apelul declarat de Ruslan Andrușca, a casat hotărârea din 21 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a emis o nouă hotărâre prin care a admis parțial acțiunea.

La capitolul dat, instanța de apel a menționat că prin ordonanța procurorului Ion Bazatin, procuror în Procuratura Chișinău, Oficiul Rîșcani din 20 februarie 2019, emisă în cauza penală nr. 2016022781, a fost dispusă clasarea cauzei penale în temeiul art. 284 alin. (5). art.286 Cod de Procedură Penală, din motivul că, în speța descrisă, persoanele implicate în conflict și recunoscute ca bănuți în cadrul prezentei cauze penale, nu au urmărit scopul tulburării ordinii publice din intenții huliganice, acțiunile bănuților erau îndreptate reciproc unul față de altul, în scopul clarificării conflictului apărut cu puțin timp mai înainte. Prin urmare, așa cum a constatat procurorul, acțiunile acestora din 04.11.2016 nu întrunesc semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 287 Cod penal.

Instanța de apel a relatat că, ordonanța din 20 februarie 2019 nu a fost contestată.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că ordinul Inspectoratului General al Poliției al MAI nr. 622 ef. din 02 decembrie 2016 în baza căruia Ruslan Andrușca a fost sancționat disciplinar cu concedierea din poliție, este unul neîntemeiat și pasibil de a fi supus anulării integrale dat fiind faptul că, constituie abateri disciplinare comiterea unei fapte ilegale, care discreditează imaginea Poliției și aplicarea violenței fizice, însă, așa cum rezultă din materialele cauzei, precum și din ordonanța procurorului din 20 februarie 2019, nu s-a adevărit comiterea unei fapte ilicite de către Ruslan Andrușca.

Subsecvent, s-a menționat că relațiile ostile dintre părți, durează de mai mult timp, unul din motive fiind exploatarea permanentă a instalațiilor și rețelelor de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate la locul de consum învecinat cu cel al apelantului.

Prin urmare, prevederile Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în opinia instanței de apel, urmează a fi interpretate și aplicate în cazul în care vinovăția salariatului de comiterea unei fapte ilicite ar fi fost demonstrate, în cadrul unui proces judiciar, cu emiterea unei sentințe definitive și irevocabile, ceea ce la caz nu se atestă.

Instanța de apel a considerat că relațiile ostile dintre părți, care de fapt a și generat acest conflict, soldat cu altercații, nu poate constitui temei de concediere, deoarece în timpul conflictului așa cum s-a constatat Andrușca Ruslan a apelat la organul de poliție, pentru solicitarea intervenției și nu a profitat de propriul statut, iar în rezultatul altercației, acesta declară că a ripostat împotriva unui atac, alte probe ce ar dovedi contrariul nu au fost prezentate.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu argumentele invocate în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, instanța de apel, la examinarea cauzei, a aplicat eronat normele de drept material și nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor administrate la actele pricinii, pe când, în speță, prima instanță a emis o concluzie legală și întemeiată reieșind din următoarele.

Astfel, în conformitate cu art.24 alin.(4) din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, fiecare polițist, pe tot teritoriul țării, indiferent de funcția pe care o deține, de locul în care se află în timpul sau în afara orelor de program, în cazul în care sesizează existența unor circumstanțe sau fapte care periclitează ordinea de drept, viața sau sănătatea persoanelor ori alte valori sociale, este obligat (...) să întreprindă măsurile posibile pentru prevenirea și curmarea infracțiunii sau contravenției, acordarea primului ajutor persoanelor aflate în pericol, reținerea și identificarea făptuitorilor, depistarea martorilor oculari și pentru paza locului în care s-a produs evenimentul.

Prin urmare, instanța de fond just a reținut temeinicia aplicării sancțiunii disciplinare față de Ruslan Andușca or, conform art.26 alin.(1) lit.a) din aceeași Lege, polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului și demnitatea umană, să aibă comportament demn și respectuos pentru persoane, o atitudine fermă față de cei care încalcă legile.

La fel, în acord cu art.28 alin.(1) lit.g) din același act legislativ, polițistului îi este interzis să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte.

Conform pct.6 lit.j) și lit.l) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.481 din 10.05.2006 (în vigoare la data sancționării disciplinare), conduita profesională a polițistului se bazează pe principiul integrității morale ce presupune adoptarea unui comportament conform normelor etice acceptate și practicate în societate și principiului loialității ce se exprimă prin atașamentul față de instituție și valorile promovate de aceasta, adevărată conștiință manifestată de către polițist, din proprie inițiativă, față de obiectivele instituției, respectul față de ierarhia instituției, onestitate în relațiile interpersonale, respectul față de adevăr și dreptate, conștiințiozitate în îndeplinirea atribuțiilor, respectarea angajamentelor asumate, asigurarea confidențialității în serviciu.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că instanța de fond just a apreciat prevederile art. 53 din Legea nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, care stabilește expres că, se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile polițistului prin care se încalcă prevederile legii, ale altor acte normative, restricțiile și interdicțiile stabilite, clauzele contractului individual de muncă, cerințele fișei postului, prevederile Codului de etică și deontologie al polițistului.

Mai mult, corespunzător pct.36 subpct.4) și subpct.5) din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09.07.2013 (în vigoare la data aplicării sancțiunii disciplinare), constituie abateri disciplinare comiterea unei fapte ilegale care discreditează imaginea Poliției și aplicarea violenței fizice.

Subsecvent, prin prisma pct. 7 subpct. 4) și 5) din același act normativ, disciplina de serviciu se obține prin menținerea ordinii regulamentare și asigurarea respectării prevederilor legislației în vigoare, inclusiv a instrucțiunilor și ordinelor legale.

Completul indică că instanța de apel a dat o apreciere eronată doar a răspunderii penale și nicidecum a răspunderii disciplinare pe care polițistul Andrușca Ruslan o poartă distinct de celelalte forme de răspundere. Disciplina muncii polițistului se referă la respectarea atât a normelor care stabilesc obligațiile specifice funcției sau postului pe care îl ocupă polițistul, cât și a normelor generale de comportament la serviciu și în cadrul comunității

Or, conform art. 55 alin.(8) din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și pct.65 din Statutul disciplinar al polițistului (în vigoare la data aplicării sancțiunii disciplinare) prevăd că aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă.

Prin urmare, instanța de fond corect a stabilit prin prisma normei precitate mai sus, că răspunderea disciplinară este independentă de cea penală, contravențională sau civilă, respectiv, aplicarea sancțiunii disciplinare nu poate fi condiționată de atragerea la răspunderea penală a salariatului Andrușca Ruslan.

Conform pct.4 și 6 lit.a) al Codului de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.481 din 10.05.2006 (în vigoare la data aplicării sancțiunii disciplinare), polițiștii sunt obligați să respecte legislația Republicii Moldova, cu excepțiile condiționate de asigurarea bunei desfășurări a sarcinilor poliției, într-un stat de drept democratic. Conduita profesională a polițistului se bazează pe principiul legalității ce presupune că, în toate acțiunile lor, angajații Poliției sunt obligați să respecte cu strictețe legea, drepturile, libertățile constituționale și fundamentale ale persoanei, în corespundere cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Constituția Republicii Moldova, alte acte legislative și normative în vigoare și pe principiul integrității morale ce presupune adoptarea unui comportament conform normelor etice acceptate și practicate în societate.

Astfel, raportând circumstanțele expuse mai sus la cadrul legal invocat, se constată că Andrușca Ruslan a admis încălcarea normelor citate și a acționat în contradicție cu dispozițiile cadrului legal pertinent.

Prin urmare, Colegiul conchide că soluția instanței de apel de admitere a acțiunii este derivată interpretării eronate a art. 55 alin.(8) din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului - aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă, prevederi similare se regăsesc și în pct.65 din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.502 din 09.07.2013.

Colegiul constată că, angajatorul era în drept să-l sancționeze disciplinar pe Andrușca Ruslan, cu toate că nu a fost pronunțată o sentință de condamnare în privința acestuia.

Totodată, potrivit pct.36 al Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09.07.2013 (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), constituie abateri disciplinare fapte care discreditează

imaginea Poliției, neexecutarea sarcinilor și atribuțiilor stabilite în fișa postului și în Regulamentul intern al subdiviziunii în care activează polițistul, încălcarea restricțiilor și interdicțiilor stabilite de Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și alte fapte (acțiuni sau inacțiuni) care rezultă din prezentul Statut și din alte acte normative.

Colegiul atestă că, instanța de apel incorect a apreciat alegațiile lui Andrușca Ruslan referitor la ordonanța procurorului prin care ultimul a fost scos de sub urmărire penală în cauza penală pe motiv din lipsa faptei infracțiunii or, această ordonanță se referă exclusiv la lipsa elementelor infracțiunii vizate în acțiunile recurentului Andrușca Ruslan, adică lipsa probelor prin care s-ar confirma întrunirea laturii subiective și obiective a acestei infracțiuni.

Or, această ordonanță este axată pe lipsa elementelor infracțiunii vizate, în timp ce sancțiunea disciplinară a fost aplicată pentru comiterea de polițistul Andrușca Ruslan a acțiunilor nominalizate ce lezează imaginea Poliției și constituie o încălcare inadmisibilă a obligațiilor aferente funcției deținute de către angajat, astfel emiterea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a acestuia nu exclude răspunderea disciplinară a salariatului Andrușca Ruslan pentru admiterea abaterii disciplinare.

Astfel, din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se casează integral decizia din 22 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 21 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Sveatoslav Moldovan

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru